

132. Gospod da napatke

1 S četverico indijskih Judov sem se pogovarjal še o marsičem ter jim svetoval, kako naj to, kar so videli in slišali pri Meni, uspešno prenesejo rojakom, da bi tudi oni dosegli večno življenje duše. Potem sem nad oba moška položil roke in jima podelil moč, da bosta lahko s polaganjem rok zdravila bolnike v Mojem imenu ter osvobajala tiste, ki so jih obsedli zli duhovi. Za to milost sta se Mi iz vsega srca zahvalila in hvalila Mojo dobroto.

2 Tudi sedem tempeljskih duhovnikov Me je prosilo, naj jim podelim enako milost, da bi v Hamovi deželi z Mojo pomočjo ljudem lažje prenašali spoznanje enega, edino resničnega Boga ter krepili vero Vame in v Mojo besedo.

3 Jaz sem rekel: »Za to je še čas. Ta četverica pa bo odpotovala od tod že jutri navsezgodaj, zato sem moškima že danes zvečer podelil moč za zdravljenje bolnih. Poleg tega sta ob Meni že dlje kakor vi, in sta bila že o vsem dobro poučena. Natančno vesta, kaj morata storiti, njuni duši sta čisti in brez greha, zato se bo milost, ki jima je bila podeljena, tudi ohranila. Vaše duše pa so še obremenjene s številnimi slabostmi, teh se morate najprej znebiti s pravim samozatajevanjem, kajti sicer se v vas ne bi ohranila milost, ki bi vam jo podelil. Posoda, v kateri se ohrani Moja milost, mora biti obstojna, trdna, dobra in čista. Vi pa boste to prejeli, ko bo v vas in za vas pravi čas!«

4 Vseh sedem se je s tem sprijaznilo, zahvalili so se Mi za poduk in obljubo. Nato so se odpravili na svoja mesta ter zaužili nekaj kruha in vina. K Meni so prišli tudi Samarijani in Me vprašali, ali ne bi bilo prav, če bi v teh tako praznovernih časih ljudem poleg evangelija za dušo in duha pridigali še evangelij, ki so ga slišali od mladeniča, in sicer o vseh stvareh in pojavih v veliki naravi, ki so ga tudi dobro razumeli. Tako bi svojim bratom prenesli pravo spoznanje glede neumnosti, v katere so se ljudje postopno čedalje bolj pogreznili predvsem zaradi sebičnega in lakomnega duhovništva, ki slepo ljudstvo odvrča od resnice z vsakovrstnimi na novo izmišljenimi ukanami ter s praznim fantazijskim govorjenjem in naukom.

5 Jaz sem rekel: »Ljubi prijatelji, če boste poučevali ljudi in jih oblikovali v Mojem imenu, recite najprej: 'Pravi mir naj bo z vami! Kajti Božje kraljestvo bo kmalu prišlo k vam!'

6 Potem jih poučite, v čem je Božje kraljestvo in kaj naj bi človek storil, da bi ga bil deležen že tostran in še bolj onstran, kaj vse ste že pridobili, najprej od Mene in nato tudi od učencev, ki sem jih odposlal, in smo vam z razumljivimi besedami oznanjali Moj nauk.

7 Ko boste tako razsvetlili in očistili človeška srca in duše, jim lahko razložite tudi stvari iz narave, da bi znova razumeli praresnico in svojo človeško naravo očistili praznoverja. To je toliko nujnejše, saj če človek stvaritve, ki jih je ustvaril Bog, pojmuje napačno, tudi Boga ne more nikoli prav spoznati, torej niti sebe samega niti

svojih bližnjih.

8 Kjer se zalomi pri tem spoznanju, se bo zalomilo tudi pri zahtevani pravi ljubezni do Boga in enako pri ljubezni do bližnjega. Kajti kdor ne ljubi svojega bližnjega, ki ga vendar vidi kot sebi enako bitje, kako bo ljubil Boga, ki ga ne more videti s telesnimi očmi?

9 Človek lahko vidi Boga le z očmi svojega duha po čisti poti popolne resnice spoznanja o ustvarjenih stvareh in spoznanja Njegovega reda v njih, ki je poln Njegove ljubezni in modrosti, in Ga potem tudi lahko nadvse ljubi. Kdor pa Boga nadvse ljubi, iz takšne ljubezni spoznava tudi sebe in svojega bližnjega ter v bližnjem prav tako ljubi in spoštuje Božjo podobo kakor v sebi samem.

10 Prav pa domnevate, da je nadvse pomembno skrbeti za to, da bi se človeštvo nazadnje znebilo vsega praznoverja, kajti dokler še kakršna koli iskrica slepljivega verovanja obremenjuje človeško naravo, človek ni svoboden, iz te iskrice pa lahko zapade v številne in grobe zmote. Samo čista resnica povsem osvobodi človeka, da postane tukaj in onstran zares srečen in blažen.

11 Toda Božje kraljestvo, ki je v Meni prišlo na ta svet, je torej čista in popolna resnica, tako kakor sem tudi Jaz pot, resnica in življenje; to sem vam gotovo že dovolj jasno dokazal, in to zdaj ve in tudi verjame že na tisoče ljudi, judov in poganov po vsem svetu.

12 Zapomnite si tudi, da je zmeraj lažje človeka poučiti v kateri koli stvari iz območja znanja, kakor pripraviti njegovo naravo, da začne trdno in neomajno verovati. Zato morate biti veliko pozornejši na utrjevanje žive vere kakor zgolj na znanje; kajti v znanju samem po sebi ni življenja, življenje je le v čisti in z dejavno ljubeznijo oživljeni veri.

13 Še tako čisto znanje je samo posnetek stvari in njihove ureditve v tem svetu, ki je takšen, kakršen trenutno je, minljiv, kakor so minljive vse stvari v njem, na njem in nad njim; stvari vere pa so resnična nebeška luč, živi del človekove narave, duše in njenega duha, nesmrtni so in neminljivi.

14 Povem vam: Nebo, ki ga vidite, z Luno, Soncem in vsemi zvezdami, bo nekoč tudi minilo, toda Moje besede in tisti, ki vanje verjamejo, ne bodo minili nikoli, temveč bodo obstajali večno!

15 S tem pa nočem reči, naj bi zaradi žive vere zanemarjali tisto, kar imenujejo ljudje čista znanost; kajti človek ne more verjeti v nekaj, dokler tega ne pozna. Ko človek o neki dobri in pravi stvari pridobi tudi čisto in zanesljivo pravo znanje, ki ga je mogoče preveriti, pa naj se z doseženim znanjem ne zadovolji, temveč naj ga poveže z živo vero in ravna po njenih zakonitostih. Šele če to stori, mu bo pridobljeno znanje

resnično, živo in neminljivo koristilo. Zato boste vsi, ki zdaj pozorno poslušate te Moje besede, v polnosti spoznali, da so to res Božje besede šele tedaj, če boste po njih živeli in se ravnali.

16 Dobro poznam Samarijane in tudi njihove številne odlike, toda v marsičem se tudi motijo, in pri zmotah pogosto trdovratneje vztrajajo kakor pogani pri svojih. Zato boste morali zaradi Mojega imena in nauka prestatati tudi številne trde boje. Kajti človeški posvetni razum ne dojema notranjih stvari duha in žive resnice, zato ima tiste, ki ga o tem poučujejo, za norce in jih tudi preganja, kjer koli more. Toda za to se ne menite, učite resnico, kakor sem vam jo položil v srce in usta. Tako boste nazadnje za Moje kraljestvo zbrali veliko dobrih plodov in vaše plačilo nekoč v Mojem kraljestvu ne bo majhno!

17 Ne poslušajte groženj in mračnjaških besed svojih rabinov, ki so nadvse domišljivi in se ponašajo s svojo skrito modrostjo - v njej pa je le malo resničnega -, temveč se trdno držite tistega, kar sem vam povedal, in tako boste k Meni spreobrnil marsikaterega rabina.

18 Ne pustite, da bi vas ti zastrašili glede česar koli, sicer boste kljub svoji najboljši volji naredili le malo dobrega. S tem sem vam povedal, kaj počnite v Mojem imenu, da bi Moje kraljestvo tudi med seboj širili s polnim blagoslovom.

19 Od sveta boste kmalu slišali marsikaj. Pastir bo udarjen in ovce se bodo v strahu razkropile. Tedaj se ne jezite Name, ne postanite malodušni in ne omahujte v veri; kajti četudi bom telesno zapustil ta svet, bom v duhu ostal pri Svojih vse do konca sveta in se tistim, ki Me ljubijo in izpolnjujejo Moje zapovedi, ves čas zvesto razodeval.

20 Na tem svetu vas ne bom zapustil kot sirote, tam, kjer se boste vsaj v dvoje ali troje družili v Mojem imenu, bom med vami tudi Jaz; in kar boste Očeta, ki je v Meni, kakor sem tudi Jaz v Njem, prosili v Mojem imenu, vam bo tudi dano.

21 Zato ne bodite žalostni v svoji človeški naravi in se ne prestrašite, ko boste slišali, da sem kot Gospod dopustil, da Me je svet ponižal in sem po najožji in najbolj trnovi poti odšel iz tega sveta v Svoja nebesa; kajti glejte, vse to se mora zgoditi, da se dopolni mera hudobnega sveta in bo sodba, ki mu ja napovedan prišla nadenj.

22 To vam povem že vnaprej, da se ne boste, ko boste za to izvedeli, zgrozili ali se celo jezili nad Menoj. Kajti, če res želite biti Moji učenci in razširjevalci Mojega kraljestva na zemlji, morate biti v vsem trdni in nikoli ne smete omahovati. «

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 9

